

De doop in de Bijbel

door: Dov Avnon

- 1- Een studie over de echte doop voor ons vandaag.
- 2-De doop en de Bijbel, Het woord doop, De doop in het oude testament
- 3- Christus doopt met de Heilige Geest.
- 4-De Heilige-Geest doopt in het lichaam van Christus
- 5- De verschillende dopen
- 6- Is doop met water een getuigenis ?

EEN STUDIE OVER DE ECHTE DOOP VOOR ONS VANDAAG

"Ik doop u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met de Heilige Geest en met vuur dopen"
MATTHEUS 3:11

Gods Woord leert ons om het Woord der Waarheid "recht te snijden" (II Tim. 2:15). Dit betekent dat we altijd in gedachten moeten houden dat God Zijn Woord aan drie verschillende groepen mensen geschreven heeft: "Weest zonder aanstoot te geven, en voor de Joden, en voor de Grieken, en voor de gemeente Gods." (I Kor. 10:32) De term "Joden" zoals deze hier gebruikt wordt, verwijst naar het volk Israel. Het niet "rechtsnijden" van Gods Woord is de oorzaak van veel dwaling en verwarring onder Christenen. Er is waarschijnlijk geen onderwerp waarover zoveel onenigheid en verwarring bestaat, als de doop. Laten wij met open en bereidwillige geest de Bijbel doorzoeken en ons bij iedere passage afvragen: "Is dit voor Israel of is dit voor de Gemeente?" DE DOOP MET WATER

In Mattheus 3:1-12 maken we kennis met Johannes de Doper in de woestijn. Johannes verklaart zijn opdracht als volgt: "Ik doop u met water, tot BEKERING: (Waarom? Omdat hij de weg bereidde voor de verschijning van Christus aan Israel)...Maar Hij die na mij komt... Hij zal u dopen met de HEILIGE GEEST en met VUUR." De sleutel om deze tekst te begrijpen, is te vinden in Johannes 1:19-34. Johannes vermeldt vier maal het feit, dat hij gezonden was om met water te dopen.

De Farizeeën vroegen hem: "Waarom doopt gij?" en Johannes antwoordde hen: "Maar opdat Hij aan Israel zou geopenbaard worden, daarom ben ik gekomen, depende met water." Merk de woorden op: "AAN ISRAEL." Zolang als God bezig is met Israel is waterdoop aan de orde, maar wanneer het niet meer is "aan Israel", dan is waterdoop niet aan de orde. Zeker, Petrus, Jacobus en Johannes konden niet zeggen: "Ik ben niet gezonden om te dopen met water, zoals Paulus zei in zijn brief aan de gemeente te Korinthe:

"Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld wordt" 1 Kor. 1:17

In het tweede hoofdstuk van Handelingen spreekt Petrus tot het volk Israel, welke de Messias openlijk verworpen had. Twee voorwaarden werden genoemd door Petrus: berouw betekent in het geval van Israel: de eigen schuld erkennen, doordat ze hun eigen koning bestreden en verworpen hebben. Doop in Zijn Naam was de uiting van dit berouw. Dit was alleen gericht tot de Joden. Toen Petrus tot de heidenen sprak, in hoofdstuk tien, vermeldde hij noch berouw noch doop in zijn prediking (Hand. 10:43).

Maar u zult zich misschien afvragen, hoe zit dat precies met Cornelius, omdat hij geen Israeliet was? Merk op, dat Cornelius de Heilige Geest kreeg en zich daarna liet dopen. terwijl wij in Handelingen 2:32 leren dat de gelovigen zich eerst lieten dopen en daarna de Heilige Geest ontvingen. En vanaf hoofdstuk 10 zien wij veranderingen in Gods programma omdat de bekering van de apostel Paulus plaatsvond in Handelingen 9. De Here had Petrus nooit verteld om naar de heidenen te gaan, maar na de bekering van de apostel Paulus, en door middel van een visioen ging Petrus wel naar een heiden, naar Cornelius. Maar hij was de eerste en de laatste.

Nu zegt u: doopte Paulus ook niet enkele mensen? Zeker! Hij besneed ook sommigen. Maar Paulus zou Timotheus niet besneden hebben na Handelingen 28:28. Voor die tijd zou hij zonder twijfel Timotheus een gordeldoek gestuurd hebben, in plaats van wijn voor te schrijven. (Vergelijk Handelingen 19:11-12 met I Tim.5:23)

"Drink niet langer water alleen, maar gebruik een weinig wijn, om uw maag en uw menigvuldige zwakheden" 1 Tim. 5:23 "En God deed ongewone krachten door de handen van Paulus; Alzo dat ook van zijn lichaam op de zieken gedragen werden de zweetdoeken of gordeldoeken, en dat de zieken van hen weken, en de boze geesten van hen uitvoeren". Hand. 19:11-12

De opdracht in Markus 16:15-20 was gegeven aan de apostelen van de benijdenis. (Paulus was niet aanwezig).

"En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden. En hen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken. Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden. De Heere dan, nadat Hij tot hen gesproken had, is opgenomen in de hemel, en is gezeten aan de rechterhand Gods. En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal, en de Heere werkte mee, en bevestigde het Woord door tekenen, die daarop volgden" Marcus 16:15-20

Deze opdracht met al z'n tekenen en wonderen werd uitgevoerd in de overgangperiode. Alles wat er toe behoorde (tekenen, wonderen en waterdoop) verminderde en verdween na Handelingen 28:28.

DE DOOP DOOR DE GEEST

Als we naar de brieven van Paulus gaan, zien we dat de tegenwoordige tijd "de bedeling van Gods genade" genoemd wordt. (Efeze 3:2). In vers vijf van dit hoofdstuk wordt ook over andere tijden gesproken. In de verzen negen en tien lezen we dat de waarheid voor deze tegenwoordige tijd, toen net aan Paulus bekend was gemaakt en door hem aan de Gemeente. We weten dat deze waarheid niet bekend was in het verleden, maar verborgen was in God. Dit kan maar een ding betekenen: dat God nu een geheel nieuw plan begint, waarin Paulus als de "kundige bouwmeester" (I Kor. 3:10) het fundament legt.

Welke waarheid over de doop maakt Paulus voor onze tijd bekend? In I Kor. 1:14 dankt hij God, dat hij niemand hunner gedoopt heeft, behalve Crispus en Gajus. "Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld wordt." 1 Kor. 1:17 Merk op dat dit in scherp contrast staat met Johannes verklaring: "Hij heeft me gezonden om te dopen." De verandering van bedieningen is voltooid. Een nieuw plan is begonnen.

Welke doop hebben we in onze tijd? We hoeven niet in twijfel te verkeren. In Efeze 4:5 deelt Paulus mede dat er nu maar "n doop is. Deze ene doop wordt gevonden in de lijst van zeven eenheden van de Geest voor de gemeente, welke is Zijn lichaam n.l. de doop door de Heilige Geest.

"Want gelijk het lichaam "n is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar "n lichaam zijn, alsoo ook Christus. Want ook wij allen zijn door "n Geest tot "n lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot "n Geest gedrenkt" 1 Kor. 12:12,13

Een vers, wat vaak gebruikt wordt voor waterdoop is Rom 6:3 " Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Jezus Christus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Dit verwijst naar onze positie of onze behoudenis. De zinsnede "in Jezus Christus" kan alleen volbracht zijn door Zijn werk aan het kruis. Het bovenstaande vers leert ons dat gelovigen dood zijn voor de zonde. We kunnen maar op een manier "dood voor de zonde" worden, door wedergeboren te worden, door het geloof in Jezus Christus, niet door doop of ander menselijk ritueel. Als men gelooft dat met Rom. 6:3 waterdoop bedoeld wordt, dan is men gedwongen te geloven dat een Christen, die nog niet met water gedoopt is, nog niet "dood is voor de zonde" en dat hij nog niet in Christus is. Als dat zo is, dan hebben de mensen, die leren dat waterdoop noodzakelijk is voor onze redding, toch gelijk.

Wat is de betekenis van de uitdrukking: "dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn"? Dit gaat terug naar de verklaring van onze Here in Lucas 12:50 "Maar Ik moet met een doop gedoopt worden; en hoe word Ik geperst, totdat het volbracht is! Dit was Zijn gruwelijke doop in de

dood, aan het kruis. God ziet de gelovige als iemand die ook aan het kruis gestorven is, in de Persoon van Christus als Plaatsvervanger. Van nu af aan wordt de gelovige ook gezien als zijnde begraven met Christus en ook verzezen met Christus, en hij wordt vermaand om in dit nieuwe leven te wandelen. Maar hoe wordt deze doop in de letterlijke dood van onze Heer, tot een realiteit gemaakt in het leven van de gelovige? Weer is het door de doop door de Heilige Geest, dat wij een nieuwe schepping zijn in Christus. "Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan". Galaten 3;27.

Maar iemand zou kunnen vragen: Is dat in overeenstemming met Christus' leer? We gaan naar Hand 1:5 "Want Johannes doopte wel met water, maar gij zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen".

Over dezelfde beloften lezen we al in Matt. 3:11. En dit is de belofte van de Here Jezus aan Zijn discipelen, dat zij met de Heilige Geest gedoopt zullen worden. De vervulling van die belofte nam plaats in Hand. 2:4, toen werden zij allemaal vervuld met de Heilige Geest. En hier moeten we goed opletten: wie is de dooper? De Here Jezus, die de Joden doopte met de Heilige Geest. En het resultaat was, dat de mensen tekenen, zoals tongenspreken, genezingen etc. kregen, zie ook Marcus 16:16-18. En daarom heet dat ook de doop met de Heilige Geest. Wanneer wij het Woord recht snijden, zien we dat Paulus spreekt over de doop door de Heilige Geest. De apostel Paulus leerde " Er is maar "n Doop". Het is de doop welke plaatsvindt, als een zondaar tot geloof gekomen is. Vanaf dat moment is hij verzegeld en gedoopt door de Geest in het Lichaam van Christus. In een van zijn brieven zegt Paulus:

"Want gelijk het lichaam "n is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar "n lichaam zijn, alsook Christus. Want ook wij allen zijn door "n Geest tot "n lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot "n Geest gedrenkt" 1 Kor. 12:12,13 "In Wie ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Wie gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte; Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregen verlossing, tot prijs van Zijn heerlijkheid". Efe. 1:13,14

DE DOOP MET VUUR

De doop met vuur zal plaatsvinden in de grote verdrukking. "Want ziet, die dag komt, brandende als een oven, dan zullen alle hoogmoedigen, en al wie goddeloosheid doet, een stoppel zijn, en de toekomstige dag zal ze in vlam zetten, zegt de HEERE der heerscharen, Die hun noch wortel, noch tak laten zal". Mal.4;1. Dit komt overeen met Johannes' verklaring in Matth. 3:11 "Ik doop u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met de Heilige Geest en met vuur dopen".

Maar in Hand. 1;5, laat Christus het woord "vuur" weg. Dit is in overeenstemming met zijn prediking elders. In Lucas 4:16-19 citeert de Here Jesaja 61:1-2 en laat de volgende zin weg "een dag der wrake van onze God"

Johannes de Doper wist niet wat direkt in het vooruitzicht was, maar de Zoon van God, wetende alle dingen, wist dat het vuur en de wraak voor eeuwen opzij gezet zou worden. De tijd van de doop met de Heilige Geest was toen gekomen, maar de tijd van de doop met vuur was zover nog niet.

Het vuur is niet voor het kind van God, want wij zijn verlost van de komende toorn. (I Thess. 1:10). Maar tijdens de dagen van de grote verdrukking zal de toorn van het Lam geopenbaard worden, en Maleachi zegt: "Ziet, Ik zend Mijn engel, die voor Mijn aangezicht de weg bereiden zal; en haastig zal tot Zijn tempel komen die Heere, Die gij zoekt, te weten de Engel des verbonds, aan Wie gij lust hebt; ziet, Hij komt, zegt de HEERE der heerscharen. Maar wie zal de dag van Zijn toekomst verdragen, en wie zal bestaan, als Hij verschijnt? Want Hij zal zijn als het vuur van een goudsmid, en als zeep van de voller. En Hij zal zitten, louterende, en het zilver reinigende, en Hij zal de kinderen van Levi reinigen, en Hij zal ze doorlouteren als goud, en als zilver; dan zullen zij de HEERE spijsoffer toebrengen in gerechtigheid. Dan zal het spijsoffer van Juda en Jeruzalem de HEERE zoet wezen, als in de oude dagen, en als in de

vorige jaren. En Ik zal tot u ten oordeel naderen; en Ik zal een snel Getuige zijn tegen de tovenaars, en tegen de overspelers, en tegen hen, die vals zweren, en tegen hen, die het loon van de dagloner met geweld inhouden, die de weduwe, en de wees, en de vreemdeling het recht verdraaien, en Mij niet vrezen, zegt de HEERE der heerscharen". Mal. 3:1-5

CONCLUSIE

Wie hebben gedoopt met water? Johannes en de apostelen, zolang Israel een belangrijke rol speelde, tot en met Hand. 28:28. Wie doopt er nu? De Heilige Geest doopt elk persoon, die Christus als zijn Verlosser aanneemt, in het Lichaam van Christus (I Kor. 12;13)

Wie zal dopen met vuur? Gods Zoon zal dit boze geslacht oordelen tijdens de grote verdrukking. Bij Zijn verschijning aan het eind van de grote verdrukking zal Hij hen met vuur van de hemel dopen. Dit geldt voor Joden en Heidenen, die Christus verwerpen. "Want Hij zegt: In de aangename tijd heb Ik u verhoord, en in de dag der zaligheid heb Ik u geholpen. Ziet, nu is het de welaangename tijd, ziet, nu is het de dag der zaligheid" 2 Kor. 6

DE DOOP EN DE BIJBEL

Door D. Avnon

Over het onderwerp "de doop" is al veel geschreven. De schrijvers, afkomstig uit verschillende kerkgenootschappen, schreven meestal over de manier waarop iemand gedoopt moet worden. Wij zien ook dat schrijvers vaak gebruik gemaakt hebben van de gedachten van de kerkvaders en de kerkgeschiedenis om hun theorieën te bevestigen. Met alle respect voor de kerkgeschiedenis, het verkeerd wanneer men deze geschiedenis tot fundament van zijn geloof maakt. Degenen die het onderwerp van de doop uitsluitend in Gods Woord gaan zoeken, zullen steeds meer gaan zien dat de ontwikkeling van de kerkgeschiedenis in de loop der jaren ver van Gods Woord is afgeweken; zelfs bij de Protestanten die beweren dat Gods Woord de enige basis voor hun geloof is.

Er bestaat een grote behoefte bij Gods kinderen aan een uitgebreide studie over de doop. Een studie die elke aanwijzing in Gods Woord die in verband staat met dit onderwerp, zal behandelen. Wij bidden dat dit artikel een hulpmiddel mag zijn voor de Bijbelonderzoeker om uitsluitend vanuit Gods Woord tot de juiste conclusies te komen. Het is bekend dat alles wat met de doop te maken heeft bij velen nog steeds taboe is. De Bijbelgelovige die oprecht naar Gods wil zoekt, zal zich samen met de apostel Paulus afvragen: "WAT ZEGT HET WOORD?"

Wij hebben ervoor gekozen om dit artikel "de doop en de Bijbel" te noemen, omdat de meerderheid van de zgn. christenen alleen de doop als ceremonie kent, en in veel gevallen onwetend is over de echte doop die redt. Wij hopen dat dit artikel velen de betekenis van de echte doop mag laten zien. Gods Woord laat ons duidelijk zien dat iemand alleen door de echte doop een lid kan worden van Gods enige ware Gemeente "het Lichaam van Christus". Als iemand de doop als ceremonie heeft meegemaakt, maar niet gedoopt is met de echte doop, dan is hij NIET BEHOUDEN. Maar als iemand wel met de echte doop in de dood en opstanding van de Here Jezus Christus gedoopt is, dan rijst de vraag waarom wij nog de ceremonie nodig hebben.

HET WOORD DOOP

Wij zullen eerst het woord "doop" gaan onderzoeken zodat ook als u het niet eens kunt zijn met de conclusie van deze schrijver, u toch aandacht schenkt aan hetgeen de Bijbel ons over dit woord te zeggen heeft*.

Er zijn in het Griekse Nieuwe Testament vijf woorden die uit dezelfde wortel komen. Deze woorden vormen de basis van deze studie.

BAPTO - dit werkwoord wordt drie keer in het Nieuwe Testament gebruikt en wordt altijd met "DOPEN" vertaald. Dit woord heeft niet met de echte of de rituele doop te maken. Het werd gebruikt i.v.m. het dopen van kleding in een verfbad: Luk. 16:24, Joh. 13:26, Openb. 19:13.

BAPTISTES - degene die doopt. Het wordt i.v.m. Johannes de Doper en de Here Jezus Christus gebruikt: Matt. 3:1, 11:11,12; 14:2,8; 16:14; 17:13; Mark. 6:24,25; 8:28; Luk. 7:20,28,33; 9:19.

BAPTISMOS - dit woord wordt vier keer in het Nieuwe Testament gebruikt; het wordt drie keer als WASEN vertaald en een keer als DOOP. Mark. 7:4,8; Heb. 6:2; 9:10.

BAPTIZO - (baptidzo) Dit is het werkwoord dat "dopen" betekent. Het wordt altijd als dopen vertaald, behalve in Luk. 11:38 "wassen": Matt. 3:6,11,13,14,16; 20:22,23; 28:19; Mark. 1:4,5,8,9; 7:4; 10:38,39; 16:16; Lukas 3:7,12,16,21; 7:29,30; 11:38 12:50; Joh. 1:25,26,28,31,33; 3:22,23,26; 4:1,2; 10:40; Hand. 1:5; 2:38, 41; 8:12,13,16,36,38; 9:18; 10:47,48; 11:16; 16:15,33; 18:8; 19:3,4,5; 22:16; Rom. 6:3; 1 Kor. 1:13,14,15,16,17; 10:2; 12:13; 15:29; Gal. 3:27.

Om een goed inzicht te krijgen in wat de Bijbel ons over de doop te vertellen heeft, hebben wij een lijst gemaakt van alle Schriften waar de doop wordt genoemd. Het is het beste als u de Schriften uitschrijft en op een rijtje zet.

Matt. 3:1-17; 20:20-23; 21:23-26; 28:18-20;

Mark. 1:1-9 ; 7:1-9; 10:35-40; 11:29-33; 16:14-20

Luk . 3:1-22; 7:24-35; 11:37-39; 12:49-53; 20:1-8

Joh . 1:15-34; 3:22-4:2; 10:39-42;

Hand. 1:4-8 ; 1:21-26; 2:38-41; 8:12-17; 8:35-39; 9:18-19; 10:34-48; 11:16-17; 13:24-25; 16:14-15; 16:29-34; 18: 7-8 ; 18:24-26; 19:1-8 22:12-16;

Rom . 6:1-7; I Kor. 1:11-17; 10:1-4; 12:12,13; 15:29-32; Gal. 3:26-28;

Ef . 4: 1-6; Kol. 2:10-15; Heb. 6:1-3; 9:8-14; I Petr. 3:18-22

De meeste christenen associeren het woord doop met water. Degene die dit onderwerp grondig gaat onderzoeken zal zich verbazen dat de Bijbel over twaalf verschillende dopen spreekt, en dat slechts vijf daarvan met water te maken hebben. Het doel van deze studie is om deze twaalf soorten dopen te behandelen.

- 1) De dopen van het Oude Testament
- 2) De doop van Christus met de Heilige Geest
- 3) De doop door de Heilige Geest in het Lichaam van Christus
- 4) De doop als dood
- 5) De doop met vuur
- 6) De doop van de ark van Noach
- 7) De doop voor de doden
- 8) De doop in Mozes
- 9) De doop onder de Joden
- 10) De doop voor vergeving van zonden door Johannes de doper
- 11) De doop van Christus door Johannes om al de gerechtigheid te vervullen
- 12) De doop tijdens de Pinksterdag voor vergeving van zonden

DE DOOP IN HET OUDE TESTAMENT

Over het algemeen wordt geleerd en gedacht dat er onder het oude verbond geen sprake was van het praktiseren van DOOP. Deze gedachte is onjuist omdat de zgn. vier evangelieën nog steeds deel uitmaken van het oude verbond*; het nieuwe begon toen Christus nog aan het kruis hing (Heb. 9:13-24).

Toen Johannes de Doper de mensen op riep om zich te laten dopen voor vergeving van zonden (Matt. 3:1-5) leefde hij nog steeds onder het oude verbond. Velen weten niet dat de wassingen in de boeken van het zgn. Oude Testament hetzelfde zijn als de dopen in het zgn. Nieuwe Testament. In de boeken van het Nieuwe Testament komen de beide woorden uit hetzelfde Griekse woord "BAPTISMOS".

De Schrift in Hebreë'n 9:10 bewijst het: "Bestaande alleen in spijzen, en dranken, en verscheidene wassingen en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op de tijd der verbetering opgelegd."

De schrijver van de brief aan de Hebreë'n schrijft hier over het onvolmaakte offer dat het geweten van degenen die in de tempel kwamen niet heilig kon maken. Verder lezen wij dat het oude verbond uit SPIJZEN, DRANKEN en VERSCHIEDENE WASSINGEN (Gr. Baptismos) bestond. Hieruit kunnen wij duidelijk zien dat wassingen of dopen ook onder het oude verbond gepraktiseerd werden.

Toen onze Here nog op aarde was, waren de Joden van die tijd bekend met de doop als ritueel. Zij hebben altijd hun handen gewassen (Mark. 7:3,4; Luk. 11:38). De Farize'ers vielen Johannes de Doper aan omdat hij de autoriteit op zich nam de hele natie op te roepen om zich laten dopen. Dit was volgens hen n.l. voorbehouden aan de Messias of Elia, die de weg zou voorbereiden (Joh. 1:19-28).

Dat deze dopen bekend waren bij Israël, is van groot belang. Het verwondert velen dat wij geen nieuwe instructies gekregen hebben over de manier waarop de rituele doop moet geschieden. God heeft eenmaal instructies gegeven en dat hoeft Hij niet te herhalen.

Israël kende deze instructies gedurende bijna 2000 jaren. De wassingen of dopen waren besprenkelingen om gereinigd te worden.

Wanneer wij naar de dopen in het Oude Testament gaan, vinden wij geen bewijs dat bij het dopen onderdompeling werd gepraktiseerd. Op het eerste Paasfeest heeft men bloed op de deurposten gesprenkeld. Later lezen wij dat het bloed van onze Here Jezus het beeld was van het tijdelijke bloed van dieren het welk telkens opnieuw in de tabernakel werd BESPRENKELD om het volk te reinigen (Heb. 9:9-14, 19-28).

Er zijn in de Hebreeuwse taal twee woorden die besprenkelen betekenen. ZA-RAK en HA-ZA o.a. in Ex. 24:6,8; 29:16,20; Lev. 1:5,11; 3:2,8,13; 7:2,14; 8:19,24; 9:12,18; 17:6; Num. 18:17; 19:13,20; II Kon. 16:13,15; II Kron. 29:22; 30:16; 35:11.

Wanneer Israël als natie in de toekomst gedoopt zal worden, zal besprenkeling de goddelijke manier zijn: "Dan zal Ik rein water op u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen" (Ezechiël 36:25).

Er zijn in de Hebreeuwse taal ook verschillende woorden die wassen of reinigen met water betekenen. Dat zijn o.a.:

SHA-TAF- betekent o.a. een oppervlakkig contact met water, zie Lev. 6:28; 15:11,12; Ezech. 13:11-14 niet door het onderdompelen van het voorwerp maar door wassen. Handen werden gewassen door er water over te gieten.

KA-BAS - het wassen van kleding. Koning David gebruikte dit figuurlijk toen hij over het wassen van zonden sprak: "Was mij wel van mijn ongerechtigheid...Was mij, en ik zal witter zijn dan sneeuw" (Psalm 51:4,9)

RA-CHA-TZ - dit woord komt meer dan zeventig keer in het Oude Testament voor en betekent wassen.

WAT BETEKENT HET WOORD DOPEN? (in het Grieks BAPTISO)

Het antwoord op deze vraag kunnen wij beter in Gods Woord zoeken dan in een gewoon woordenboek. In het Oude Testament betekent doop de rituele besprenkelingen en wassingen zoals in Heb. 6:2,9:10 al is bewezen.

Wanneer wij de brieven van Paulus lezen zien wij dat het woord een nieuwe betekenis heeft gekregen, n.l. "IDENTIFIKATIE" en vooral met de gekruisigde en opgestane Verlosser en Heiland Jezus Christus: "Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Jezus Christus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwheid des levens wandelen zouden." (Rom. 6:3,4)" En allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee" (I Kor. 10:2)"Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan" (Gal. 3:27)

Wanneer wij naar de bedeling van genade komen is er geen sprake meer van "verschillende dopen" zoals het onder het oude verbond was maar "...''n doop" Ef. 4:5. "Wij zijn met Christus ''n geworden aan het kruis in de doop in zijn dood: "Zijnde met Hem begraven in de doop, in welke gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft." (Kol. 2:12)

(Wordt vervolgd! In het volgende Kompas "De doop van Christus met de Heilige Geest".)

CHRISTUS DOOPT MET DE HEILIGE GEEST

Door: D. Avnon

In dit hoofdstuk zullen Schriftgedeelten behandeld worden waarin het woord DOOP en HEILIGE GEEST naar voren komen. Het is vanzelfsprekend dat deze teksten niet over rituele doop maar over geestelijke doop spreken.

1) "Ik doop u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met de Heilige Geest en met vuur dopen"

(Matth. 3:11, zie ook Mark. 1:8, Luk. 3:16, Joh. 1:33)

2) Na Zijn opstanding kunnen wij lezen wat de Here Jezus tegen Zijn discipelen over deze geestelijke doop heeft gezegd.

"En toen Hij met hen vergaderd was, beval Hij hun, dat zij van Jeruzalem niet scheiden zouden, maar verwachten de belofte des Vaders, die gij, zeide Hij, van Mij gehoord hebt." "Want Johannes doopte wel met water, maar gij zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen." (Hand. 1:4,5)

Merk op dat deze belofte al tijdens het Pinksterfeest in vervulling is gegaan: "En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken" "En het zal zijn in de laatste dagen, (zegt God) Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen." (Hand. 2:4,17)

3) Ongeveer drie jaar later nadat de apostel Petrus bij Cornelius is geweest lezen wij: "En toen ik begon te spreken, viel de Heilige Geest op hen, gelijk ook op ons in het begin. En ik werd gedachtig aan het woord des Heeren, hoe Hij zeide: Johannes doopte wel met water, maar gij zult gedoopt worden met de Heilige Geest." (Hand. 11:15,16)

4) Wanneer de apostel Paulus aan de leden van "het lichaam van Christus" over het woord doop i.v.m. de werking van de Heilige Geest schrijft, kunnen wij lezen: "Want ook wij allen zijn door 'n Geest tot 'n lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot 'n Geest gedrenkt!" (I Kor. 12:13)

Als wij bij punt 4 komen ontdekken wij dat er verschil is, dat de werking anders is. Er staat duidelijk dat de HEILIGE GEEST DE DOPER IS.

1) In de eerste drie Schriftgedeelten is duidelijk te zien dat

Christus Degene is Die de mensen gaat dopen.

De apostel Paulus schrijft in zijn brieven over de Heilige Geest als het Goddelijke deel in de Goddelijke "nheid die de mensen doopt. In deze tijd doopt de Heilige Geest Joden en heidenen, zonder verschil, in "n lichaam: "Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Jezus Christus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?" (Rom. 6:3)

Er moet altijd onderscheid gemaakt worden tussen de verschillende werking van de personen in de Goddelijke eenheid: "En er is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God, Die alles in allen werkt." (I Kor 12:6)

In Joh. 15:26,27 lezen wij, hoe Christus de Heilige Geest zou zenden en in Hand. 2:4 kunnen we lezen hoe deze belofte werd vervuld.

In I Kor. 12:13 lezen we over een andere werking van de Heilige Geest: de Heilige Geest doopt. Deze werking is anders dan wanneer Christus de Doper is.

2) Nergens in het verslag over het Pinksterfeest (Hand. 2) kunnen wij lezen over het begin van een nieuw lichaam van gelovigen, of dat er geen verschil is tussen Joden en heidenen (Gal: 3:28). Er waren nl. alleen Joden en Jodengenoten op die dag aanwezig, en alleen degenen die zich bekeerden en lieten dopen (Hand. 2:37,38) werden met de Heilige Geest gedoopt. In Handelingen hoofdstuk 2 wordt helemaal niet over heidenen gesproken, die waren op dat moment nog "...vervreemd van het burgerschap Israëls..." (Ef. 2:12). De belofte van Handelingen 2:39 is nl. in eerste instantie voor het gehele huis van Judea en Israël bestemd (Hand 3:25,26).

Het is voor het eerst in de brieven van de apostel Paulus, dat wij veranderingen gaan zien. De apostel maakt o.a. bekend, dat er een tijdelijke verharding over Israël gekomen is: "Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend is (opdat gij niet wijs zijt bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn." (Rom. 11:25) Het is pas nadat Israël, als volk, de aanbidding

van het Koninkrijk verworpen heeft dat God een nieuwe apostel geroepen heeft om een nieuwe bedeling te verkondigen, (Gal. 1:11-23, I Tim. 1:11-17 etc.)

De apostel Paulus heeft gedurende deze bedeling van genade niet het Koninkrijk-evangelie verkondigd maar Gods genade-evangelie (Hand. 20:24). De hoop van de leden van het lichaam van Christus is in de hemelen en niet op aarde:

"Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus;" (Fil. 3:20; Ef. 2:6)

Tijdens deze bedeling van genade, is Israël niet het zegenkanaal. De tussenmuur is weggebroken, zodat nu iedereen door het bloed van de Here Jezus, door genade uit geloof vrij tot God kan komen, (Ef. 2:12-18). Zo blijft echter dat door de geestelijk doop van I Kor. 12:13 de gelovige lid is geworden van de Gemeente "Die Zijn lichaam is".

3) Als de doop MET de Heilige Geest, op het Pinksterfeest hetzelfde zou zijn als de doop DOOR de Heilige Geest van I Kor 12:13, dan is de verklaring van de apostel Paulus dat de bedeling van genade toen een geheim bij God was, niet waar. De onduidelijkheid is niet te wijten aan de Bijbel, maar aan het feit dat men het Woord der waarheid niet recht snijdt, (Kol. 1:24-28; Rom. 16:25,26; Gal. 1:11).

De conclusie is dat de doop MET de Heilige Geest die de profeet Joel al eerder had geprofeteerd anders is dan de doop DOOR de Heilige Geest, die de apostel Paulus onder de bedeling van genade heeft gepredikt en waarvan geen enkele profeet tevoren geweten heeft.

4) Er bestaat nog 'n duidelijk verschil tussen deze twee werkingen van De Heilige Geest. De doop MET de Heilige Geest op de Pinksterdag was een vervulling van belofte: "En ziet, Ik zend de belofte Mijns Vaders op u; maar blijft gij in de stad Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte." "Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde." (Luk. 24:49, Hand. 1:8)

De doop MET de Heilige Geest tijdens Pinksteren was zeer zeker een krachtige doop: "En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken." (Hand. 2:2-6) Veel mensen spreken alleen over de doop MET de Heilige Geest die tijdens Pinksteren plaatsvond. Onze vraag is: "is deze Goddelijke werking van toen krachtiger dan wat God in deze bedeling van genade doet? Of is het de onwetendheid van de mensen die hen tot deze onjuiste conclusies leidt?"

De doop DOOR de Heilige Geest die als eerste door de apostel Paulus gepredikt werd, wordt niet gevolgd met kracht om in andere talen te spreken of mensen te genezen. Laten we niet vergeten dat de opdracht en de belofte van Markus 16:16-18 niet gelden voor deze bedeling van genade. De opdracht daar is om het evangelie van Gods Koninkrijk te gaan verkondigen en niet de boodschap van verzoening hetwelk onze boodschap is, (II Kor. 5:17-21).

Is dan de doop DOOR de Heilige Geest krachteloos? Volstrekt niet. De eerste vrucht is dat wij leden van het lichaam van Christus worden, (I Kor. 12:13) daardoor kunnen wij God "Abba Vader" noemen, (I Kor. 12:3, Rom. 8:15) en in het geestelijke leven wandelen, (Gal. 5:22,23). Merk op dat de ervaring van een bepaald gevoel tijdens de doop DOOR de Heilige Geest niet noodzakelijk is. Sommige Baptisten veronderstellen, dat er in deze tijd geen sprake is van een geestelijke doop omdat "zij geen tekenen kunnen zien wanneer iemand Christus als zijn persoonlijke Verlosser vertrouwd heeft." In dit geval gaan zij ervan uit dat de "'n doop" van Ef. 4:5 waterdoop is.

Dit is echter een onjuiste veronderstelling. Wij weten dat er verschil is tussen de doop DOOR de Heilige Geest en de doop MET de Heilige Geest, en dat de 'ne doop van Ef. 4:5 de doop DOOR de Heilige Geest is, (I Kor. 12:13).

5) In Handelingen 11 lezen wij hoe Cornelius en zijn huisgenoten met de Heilige Geest zijn gedoopt. Hun doop was dezelfde doop die op de Pinksterdag werd uitgevoerd. Onthoud dat er geen sprake is van de doop DOOR de Heilige Geest in het Lichaam van Christus voordat wij bij de apostel Paulus en de bedeling van genade komen.

6) Er zijn verschillende Bijbelleraars die het verschil zien tussen de doop MET de Heilige Geest en DOOR de Heilige Geest. Zij leren o.a. dat de beide werkingen gescheiden gehouden moeten worden. "Eerst wordt men door de Heilige Geest in het lichaam van Christus gedoopt, en daarna mag hij uiteraard verlangen om met de Geest gedoopt te worden, maar hij moet zich wel met water laten dopen" is hun redenatie. In het geval van deze uitleg is er sprake van 3 dopen en 2 werkingen van de Heilige Geest. Tijdens deze bedeling van genade spreken wij over 'n doop en 'n Geest en men ontvangt de Geest NADAT men gelovige is geworden.

"In Wie ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Wie gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte; Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregen verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid." (Ef. 1:13:14).

DE HEILIGE GEEST DOOPT
IN HET LICHAAM VAN CHRISTUS

Door: D. Avnon

In het vorige artikel over de doop hebben we Schriften behandeld die gingen over de relatie tussen de Heilige Geest en de doop. Wij hebben o.a. gezien dat de doop door de Heilige Geest, een unieke Paulinische waarheid * is. Merk op dat behalve in I Kor. 1:13-17 waar de apostel over de doop met water schrijft

"Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld wordt", I Kor. 15:29, de doop voor de doden, en I Kor. 10:2, die noch een geestelijke doop noch een waterdoop, maar een vereniging beschrijft, de rest van de teksten over de geestelijke doop van

I Kor. 12:13 gaan. De doop waardoor de gelovige in de dood van Christus wordt gedoopt."Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Jezus Christus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwheid des levens wandelen zouden" (Romeinen 6:3,4).

1) Wij leren uit de bovengenoemde teksten dat de VELEN die in Christus gedoopt zijn, in Zijn DOOD gedoopt zijn. Als men leert, dat deze doop een ritueel is, betekent dat dat het ritueel ons "nmaakt met Christus en Zijn dood en dat al degenen die nooit met water zijn gedoopt, niet IN CHRISTUS zijn. Zij zijn ook niet vernieuwd, omdat deze doop ook kracht heeft om mensen te vernieuwen.

De apostel Paulus heeft duidelijk verklaard: "Christus heeft mij NIET gezonden om te dopen". Paulus kreeg van de opgevaren Here en Verlosser de opdracht om de boodschap van genade te verkondigen. Behoudenis is alleen uit genade door het geloof te verkrijgen. Nergens spreekt de apostel over een rituele doop als een voorwaarde voor behoudenis. (Efeze 2:8,9, Titus 3:5)

2) De gelovige is volgens Rom. 6:4 niet alleen in de dood van Christus gedoopt, maar ook met Hem opgestaan. Wij zijn gedoopt in Zijn dood, en ook met Hem begraven. We zijn ook met Hem opgewekt, om in nieuwheid des levens te wandelen.

Laten we ons het volgende afvragen: Wanneer is Christus gestorven? Waar is Hij begraven? Hoe is Hij uit de doden opgestaan? We lezen heel duidelijk dat elke gelovige alleen door het GELOOF deel heeft gekregen in de weg die Christus moest gaan."Door Wie wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods." (Romeinen 5:2)

Als wij met Hem zijn gestorven, dan moet dat gebeurd zijn aan het kruis, op het moment dat Hij stierf! Als wij met Hem zijn begraven, dan is dat in hetzelfde graf! Als wij met Hem zijn opgestaan, dan is het door dezelfde kracht die Hem uit de dood heeft opgewekt! Geen enkele rituele handeling kan tegenwoordig de plaats innemen van hetgeen ongeveer 1900 jaar geleden gebeurde. De Here Jezus Christus werd in het graf van Jozef begraven en is door Gods kracht en glorie opgestaan. Dat gebeurde "nmaal met Christus. Het is vanzelfsprekend dat alleen Gods Geest de gelovige met Christus' dood en opstanding kan identificeren.

De apostel Paulus schreef: "Met Christus ben ik gekruisigd..." (Gal. 2:20) en omdat wij geloven, kunnen we met volle zekerheid zeggen: "Zijn dood is mijn dood geweest". Ik ben ook met Hem in het graf geweest en ik ben samen met Hem opgestaan. Wat een wonderbaar werk van Gods genade. Het ritueel was slechts een schaduw, maar wij hebben Christus, het Beeld, en de echte doop in Zijn dood.

3) Wij lezen in deze schrift niet over iemand die in water wordt gedoopt. Christus is ook niet in water begraven, maar in een rots. Het besprenkelen met water wordt in de Bijbel gebruikt als symbool voor het afwassen van zonden en niet voor het begraven. Doop betekent niet begraven worden. Er staat duidelijk dat wij begraven zijn DOOR DE DOOP IN ZIJN DOOD. De doop is slechts de geestelijke handeling geweest waardoor wij "n met Christus zijn geworden.

4) Het is voor velen een verrassing om te lezen dat Christus Zijn eigen dood ook DOOP noemde: "Maar ik moet met een DOOP gedoopt worden; en hoe worde ik geperst, totdat het volbracht is" (Luk. 12:50).

Dit zei Hij nadat Hij al door Johannes de Doper met water gedoopt was. De Here Jezus Christus is in de dood gedoopt toen Hij aan het kruis was. Zijn dood is ook onze dood geworden op het moment dat wij geloven. Toen doopte de Heilige Geest ons in Hem.

5) Romeinen 6:3,4 is van groot belang voor ons geestelijke leven. Wanneer wij deze gebeurtenis niet letterlijk vertrouwen, en het symbolisch beschouwen, dan komt de waarheid over Christus' opstandingskracht niet naar voren. Hoe zal iemand die al voor de zonde gestorven is, nog in de zonde leven? Het is een werk van GELOOF. GELOOF in wat God in Zijn woord zegt: "Dit wetende, dat onze oude mens met Hem ekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen; Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven; Alzo ook gij, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onze Heere." (Romeinen 6:6,8,11)

Als wij de geestelijke doop in Rom. 6:3,4 wegnemen en in plaats daarvan een rituele doop gaan praktiseren, dan maken wij Gods werk aan het kruis tot een holle klank. De oude natuur van de gelovige IS NIET tijdens een doopdienst, in een tank met water begraven, maar in een graf met onze Here en Heiland Jezus Christus tot in Eeuwigheid. Dit is een echte gebeurtenis, die door een echte doop plaatsvindt.

Uit Rom. 6:3-6 en Gal. 3:27 leren wij hoe de gelovige in Christus gedoopt is. Sommige broeders die hun leer van de waterdoop willen verdedigen, leren dat het woord IN in deze Schriften met TOT vertaald moet worden. Deze schrijver ziet persoonlijk niet in hoe dit argument iemand kan helpen. Is een doop met water krachtig genoeg om de gelovige in relatie met Christus te brengen, los van de vraag of het woord met IN of TOT vertaald moet worden? Wij denken van niet.

Hoe vaak horen wij gelovigen niet zeggen "Maar vergeet niet dat de Here Jezus Christus ook gedoopt is"! Men kan ook zeggen "De Here Jezus is ook besneden, vergeet het niet"! Uit de volgende Schriften leren wij dat elke

wederomgeboren gelovige door de Heilige Geest, zowel besneden als gedoopt is IN, TOT of MET CHRISTUS. "In Wie gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vlees, door de besnijdenis van Christus; Zijnde met Hem begraven in de doop, in welke gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft" (Kolossensen 2:11,12)

Al wat tevoren in dit artikel over Rom. 6:3,4 is geschreven, is ook van toepassing op deze schrift. Lees aandachtig de volgende twee opmerkingen:

1) Christus werd ten eerste besneden op de achtste dag van Zijn aardse leven, zoals de wet van Mozes dat voor elke Israëliet beschreef (Lukas 2:21). De tweede besnijdenis die onze Here onderging was aan het kruis (Kol. 2:11).

Onze Here is ook tweemaal gedoopt; eerst door Johannes de doper met water. De tweede maal aan het kruis (Luk. 12:50).

Let op! De tweede besnijdenis en doop zijn zonder handen geschiedt, ze kwamen tot stand door een Goddelijke werking.

2) Begraven met Hem in Zijn dood kan niet meer betekenen dan dat er staat; nl. niet in water. Als de meeste Bijbelgetrouwe gelovigen tesamen met al de leraren, evangelisten en herders, die de Here aan de Gemeente gegeven heeft, aandachtig de Schriften in hun verband zouden gaan lezen, dan zouden zij zien dat geen enkel rituel werk een zondig mens kan helpen om meer VOLMAAKT IN CHRISTUS te worden dan dat hij al is, door het geloof in de werking van God.

"Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan" (Galaten 3:26,27)

(wordt vervolgd "Volmaakt in Christus")

DE VERSCHILLENDE DOPEN

door D. Avnon

In voorafgaande hoofdstukken over de doop, hebben wij duidelijk gezien dat de Bijbel verschil maakt tussen de geestelijke doop en de rituele doop met water. In dit hoofdstuk bespreek ik 'de figuurlijke doop'.

DE DOOP IN DE DOOD

De meeste Christenen trekken één lijn tussen DOOP en WATER. Vanuit de volgende tekst zullen wij zien, dat dit niet vanzelfsprekend waar hoeft te zijn: "Maar Jezus zeide tot hen: Gij weet niet, wat gij begeert. Kunt gij den drinkbeker drinken, dien ik drink, en met den doop gedoopt worden, daar ik mede gedoopt word?; En zij zeiden tot hem: Wij kunnen Doch Jezus zeide tot hen: Den drink beker, dien Ik drink, zult gij wel drinken, en met den doop gedoopt worden, daar Ik mede gedoopt word" (Mark. 10:38,39) "Ik ben gekomen, om vuur op de aarde te werpen; en wat wil ik, indien het alrede ontstoken is?; Maar ik moet met een doop gedoopt worden; en hoe worde ik geperst, totdat het volbracht zij!" (zie ook Matt. 20:22).

"Waarom liet u zich met water dopen?" vroeg ik eens aan iemand! Het antwoord was: "Omdat de Here Jezus dat ook deed en ik wil hem in alles volgen!" Wij leren uit Gods Woord, dat de Here Jezus twee maal is gedoopt. De eerste keer met water, door Johannes de dooper. (Matt. 3:13-16) De tweede keer aan het kruis. Jezus noemde dit: de DOOP IN DE DOOD. Het Volk Israël wacht nog steeds op de komst van de Messias, Die in Zijn 'eerste' komst de vrede zal brengen."Geloofd zij de Heere, de God Israëls, want Hij heeft bezocht, en verlossing te weeg gebracht voor Zijn volk; En heeft een hoorn der zaligheid ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht; Gelijk Hij gesproken heeft door de mond van Zijn heilige profeten, die van het begin der wereld geweest zijn; Namelijk een verlossing van onze vijanden, en van de hand van al degenen, die ons haten; (Luk. 1:68-71)".

En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken. (En dit zeide Hij, betekende, hoedanige dood Hij sterven zou.) De schare antwoordde Hem: Wij hebben uit de wet gehoord, dat de Christus blijft in eeuwigheid; en hoe zegt Gij, dat de Zoon des mensen moet verhoogd worden? Wie is deze Zoon des mensen? (Joh. 12:32-34).

Achteraf begrijpen wij, dat de Here Jezus Christus voor het eerst naar deze aarde kwam, niet om als Koning te regeren, maar om aan het kruis te sterven voor u en mijn zonden. "Want de Zoon des mensen is gekomen om zalig te maken dat verloren was" (Matt. 18:11).

"En zij zal een Zoon baren, en gij zult Zijn naam heten Jezus; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden" (Matt. 1:21). "Gelijk de Zoon des mensen niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen" (Matt. 20:28).

Zelfs de twaalf discipelen begrepen in eerste instantie niet, dat de Christus eerst voor de zonden van de wereld moest sterven. Pas daarna kon Hij terugkomen om te regeren. "Legt gij deze woorden in uw oren: "Want de Zoon des mensen zal overgeleverd worden in der mensen handen; Maar zij verstonden dit woord niet, en het was voor hen verborgen, alzo dat zij het niet begrepen; en zij vreesden van dat woord Hem te vragen" (Luk. 9:44). Het was pas na Zijn opstanding, dat Hij hun verstand opende om het Goddelijk plan met Zijn kruisdood en opstanding te doen begrijpen. "Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schrift verstonden" (Luk. 24:44-47).

Het is op basis van Christus' doop in de dood, dat de apostel Paulus later, onder zijn speciale bediening, schreef: "Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwheid des levens wandelen zouden" (Rom. 6:4).

DE DOOP MET VUUR

"Ik doop u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met den Heiligen Geest en met vuur dopen" (Matt. 3:11).

Wat is dit 'vuur', waar onze Here over sprak? Men leert en zingt teksten in verband met deze "doop met vuur", alsof deze belofte al tijdens de pinksterdag werd vervuld, toen de Heilige Geest werd uitgestort. Maar als wij de Bijbel in onze hand nemen en het Woord der Waarheid onderzoeken, zien wij, dat de Schrift niet over "De doop met vuur" spreekt, maar over

"verdeelde tongen als van vuur" (Hand. 2:3). Het begrip 'vuur' heeft in de Schrift o.a. direct verband met het oordeel van God over de mensen. "Want ziet, de Heere zal met vuur komen, en Zijn wagenen als een wervelwind; om met grimmigheid Zijn toorn hiertoe te wenden, en Zijn schelding met vuurvlammen" (Jes. 66:14-16). "En u, die verdrukt wordt, verkwikking met ons, in de openbaring van den Heere Jezus van den hemel met de engelen Zijner kracht; Met vlammend vuur wraak doende over degenen, die God niet kennen, en over degenen, die het Evangelie van onzen Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn" (2 Thess. 1:7,8; zie ook Matt.13:42, 18:8, 25:41; Mark 9:43; Lukas 9:54; 12:49; 17:29; 1 Kor.3:13,15; Hebr 1:7; 10:27; 11:34; Jakobus 3:5; 2 Petrus 3:7; 3:12; Judas 7;23; Openbaring 20:9,14).

HET BEGRIP -VUUR- IN DE SCHRIFT

Johannes de dooper waarschuwde de mensen over het komende oordeel, dat in feite toen al was begonnen. (Matt. 3:10). Vuur heeft met 'oordeel' te maken. "...wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen". Ook de profeet Maleachi eindigt zijn profetie met vuur. "Maar wie zal den dag Zijner toekomst verdragen, en wie zal bestaan, als Hij verschijnt? Want Hij zal zijn als het vuur van een goudsmit, en als zeep der vollers" (Mal. 3:2,3; 4:1-3). 'Vuur' staat in de schrift gelijk met 'oordeel'. Het eerste oordeel in het paradijs was "...de vlamming lemmer eens zwaards..." (Gen 3:24). Het vuur deed de offeren branden. Het waren de offers, die het volk Israël bracht als schaduw van het volbrachte Werk van Christus aan het Kruis. Het was verboden voor Israël om het vuur op de sabbat aan te steken, omdat er tijdens het duizendjaar vrede-rijk geen oordeel plaats zal vinden. Daarentegen zal de glorie van Christus Koninkrijk overal sch_nen.

Zie ook de volgende teksten in verband met de begrippen 'vuur' en oordeel': (Gen. 19:24; Exodus 9:23; Lev. 10; Num. 11:1; 16:35; 2 Kon. 1:10; Amos 7:4; Openb. 8:8). De onderste hel is ook een eeuwig vuur. (Deut. 32:22; Jes. 33:14; 66:24; Mark. 9:44; Judas 7; Openb. 20:10,14).

Er waren in Israël twee instrumenten voor reiniging: WATER en VUUR. Johannes de Doper kwam met de eerste en de zwakste: met het water. De Here Jezus Christus kwam niet om vrede te brengen, maar "...vuur op de aarde..." (luk. 12:49-51). De grootste beschrijving over deze toekomstige doop vinden wij o.a. beschreven in Jesaja 63:1-8. "Want de dag de wraak was in Mijn hart, en het jaar Mijner verlossen was gekomen" (zie ook: Openb. 16).

Als leden van de enige ware gemeente "het lichaam van Christus" die onder de bedeling van genade leven, kunnen wij ons verheugen in de volgende feiten: "Zo is er dan nu geen verdoemenis voor hen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest" (Rom 8:1) "Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden van de toorn" (Rom. 5:9) "Want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot verkrijging der zaligheid, door onze Heere Jezus Christus" (1 Thess. 5:9).

DE DOOP ALS "TEGENBEELD"

"Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardige, opdat Hij ons tot God zou brengen; Die wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest; In Welke Hij ook, heengegaan zijnde, de geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft, Die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach, toen de ark toebereid werd; waarin weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water.

Waarvan het tegenbeeld, de doop, ons nu ook behoudt, niet die een aflegging is van de vuilheid van het lichaam, maar die een vraag is van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus; Die is aan de rechterhand Gods, opgevaren ten hemel, de engelen, en machten, en krachten Hem onderdanig gemaakt zijnde. (1 Petr. 3:18-22).

Op grond van bovengenoemde tekst laten velen zich met water dopen als getuigenis voor de wereld van een goed geweten. Uit vers 21 leren wij heel duidelijk dat het hier gaat om een doop, die redt. Iedere Bijbelgelovige weet dat behoudenis uitsluitend uit genade door het geloof is. (Ef. 2:8,9). Maar wat staat hier eigenlijk in Gods Woord?

Wij vinden hier de begrippen: SCHADUW & BEELD, Noach en de ark als de schaduw en Christus aan het kruis, de doop in de dood, als het beeld. Verder lezen wij in vers 21 dat het bij deze doop niet gaat om het "afleggen van de vuiligheid van het vlees". De apostel schreef zijn brief namelijk niet aan de leden van de Gemeente: "Het lichaam van Christus", maar aan zijn volksgenoten, die in de verstrooiing waren (1 Petr. 1:1; Jak. 1:1). Ook de schrijver van de brief aan de Hebreeën maakt aan Israël duidelijk dat het "reinigen van ons geweten" niet meer door het bloed van stieren en bokken geschiedt, maar door het bloed van Christus (Hebr. 9:14,15). De oud-testamentische rituelen waren de schaduw en konden niemand bevredigen. Het is pas met de komst van Christus, het beeld, dat men de levende God begon te dienen (Hebr. 9:14).

De doop waar de Apostel Petrus over schrijft, is Christus' doop in de dood en 1 Petr. 3:18 bevestigt dit. Hoe? "Door Zijn opstanding uit de doden". Noach werd behouden van de komende vloed (= Gods toorn) door de ark. Degenen die geloven dat Christus is gestorven en opgestaan voor onze zonden, zijn behouden van de dood, door Christus' doop in de dood en Zijn opstanding. (Rom. 4:24,25).

De ark is een type van Christus en door deze ark werd Noach gered. Wij zijn in Christus en alleen door HEM worden wij behouden. Nogmaals, wij worden alleen door Christus' dood en opstanding behouden, niet door de rituele doop.

IS DE WATERDOOP EEN GETUIGENIS?

Door C.R. Stam

Er zijn veel oprechte gelovigen, die erkennen dat de "doop der bekering" van Johannes geen plaats heeft in Gods programma voor deze bedeling. Anderen willen beweren dat de doop van de drieduizend mensen op het Pinksterfeest een andere doop is. Want Petrus zei: "Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden;" (Handelingen 2:38).

OMDAT ER ò N DOOP IS

"Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in de Heere, dat gij wandelt waardig de roeping, met welke gij geroepen zijt; Met alle ootmoedigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, verdragende elkander in liefde; U benaastigende te behouden de enigheid des Geestes door de band des vredes; E'n lichaam is het, en 'n Geest, gelijk gij ook geroepen zijt tot 'n hoop uwer roeping; 'n Heere, 'n geloof, 'n doop, 'n God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen" (Efeze 4:1-6).

Wanneer Bijbel-gelovigen niet bereid zijn om Gods waarheid over de "'n doop" (Efeze 4:5) te aanvaarden en afstand te doen van de inzetting van de waterdoop, verwijzen zij naar zulke voorvallen als van de kamerling, Cornelius, Lydia en de gevangenenbewaarder van Filippi. Tevens verklaren zij telkens dat de waterdoop slechts een getuigenis is, een belijdenis van Christus voor de mensen.

Het is natuurlijk waar dat veel van wat wij doen een getuigenis is. Als u naar de kerk gaat is dat een getuigenis. Als u dronken over straat loopt is dat een getuigenis. Als u een rozenkrans in uw handen houdt en uw hoofd buigt terwijl u twintig maal "wees gegroet, Maria" herhaalt, is dat ook een getuigenis. Wat u doet, getuigt van hetgeen u bent.

Maar onze vraag is: Heeft God de inzetting van de waterdoop aan de leden van de Gemeente "het lichaam van Christus" gegeven als een openbaar getuigenis van het geloof in de Here Jezus Christus? Was dat de voornaamste bedoeling?

Wat zegt de Schrift over waterdoop als belijdenis? In het geval van de kamerling uit Ethiopië kunnen we lezen dat Filippus naar Gaza gezonden werd om de Ethiopiër te ontmoeten (Handelingen 8:26) en de Schriften vermelden geen enkel getuigenis van zijn doop. Er wordt beredeneerd dat deze Ethiopische opperschatbewaarder vele begeleiders bij zich moest hebben gehad. Dat zou kunnen, maar wij moeten ons als gelovigen niet laten leiden door een "moet hebben" of een "ik denk het".

Hoewel het zeer waarschijnlijk is dat er veel mensen bij de doop aanwezig waren, vertellen de Schriften daar toch niets over. Waarom niet? Als de waterdoop van de Ethiopiër bedoeld was als een openbaar getuigenis, zou de Heilige Geest dan niet de moeite hebben genomen om de aanwezigheid van anderen te vermelden? Maar de Heilige Geest vermeldde dit niet. Vergelijk dit met Handelingen 16:25:

"En omtrent de middernacht baden Paulus en Silas en zongen Gode lofzangen; EN DE GEVANGENEN HOORDEN NAAR HEN."

Hier zijn de getuigen vermeld. Sommige predikanten zeggen dat "Christus wordt beleden in de doop", maar de Schriften vermelden dat nooit. De Bijbel leert echter dat "men met de mond belijdt ter zaligheid" (Romeinen 10:10).

In Johannes 1:31 staat te lezen: "En ik kende Hem niet; maar opdat Hij aan Israël zou geopenbaard worden, daarom ben ik gekomen, dependende met het water". Dit verklaart waarom wij de waterdoop in het boek Handelingen vinden, samen met wondertekenen, zelfs in de vroege bediening van Paulus. Israël, als natie, was nog niet opzij gezet. In I Korinthe 12:13 schreef Paulus aan de Korinthiërs: "... door 'n

Geest zijn wij allen tot "n lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken...". Nog later, na de oprijzetting van Israël, schreef Paulus vanuit de gevangenis te Rome over: "'n doop". (Efeze 4:5)

"Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Jezus Christus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?" (Romeinen 6:3)

"Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan". (Galaten 3:27) "Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel...;" (II Korinthe 5:17).

"Want wij zijn Zijn maaksel,..." (Efeze 2:10). "Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk; En gij zijt in Hem volmaakt..." (Kolossensen 2:9,10).

Veronderstel dat u verlost bent, maar een slordig leven leidt en een slecht getuigenis hebt voor de wereld. Zou dan de waterdoop u kunnen helpen? Wat zou de waarde daarvan zijn? Maar veronderstel dat u verlost bent en een godvruchtig en consequent leven voor de wereld leidt. Is dan de waterdoop voor u nodig? Wat is het waard? Wees niet bang om deze vraag eerlijk te beantwoorden.

In zekere zin is de doop van gelovigen in of met water in deze eeuw een getuigenis - een slecht getuigenis *. Toen de gelovige Galaten zich lieten besnijden was het een slecht getuigenis: "Ziet, ik, Paulus, zeg u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn; En ik betuig weer aan een ieder mens, die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele wet te doen" (Galaten 5:2,3).

De besnijdenis, dat een deel was van het evangelie van de besnedenen van Petrus, had geen plaats in het evangelie van de onbesnedenen dat aan Paulus werd toevertrouwd, (Galaten 2:7). En evenals de besnijdenis in verband stond met "het evangelie van de besnijdenis" zo stond de waterdoop in verband met "het evangelie van het Koninkrijk" (zie Mattheüs 3:2,6, 10:5-7, 28:19, Johannes 1:31, Markus 16:16, Lukas 24:47, Handelingen 2:36-38, 3:19-21).

In het licht van het volbrachte werk van Christus aan het kruis zeggen wij dat Gods genade voldoende is en water is niet nodig. Wees Bereers. Onderzoek de Schriften dagelijks of deze dingen zo zijn.

É É N D O O P

"Er is...Één Heer, één geloof, één doop."

- Eph.4:5

Zij die full-time in de dienst van de Heer staan, aarzelen niet met te erkennen dat er grote verwarring heerst, als het gaat over de waterdoop. Dit wordt heel duidelijk als we de verschillende inzichten beschouwen die in de vele denominaties hierover bestaan. Bijvoorbeeld gelooft het Katholicisme, dat doop de oerzonde afwast. De Lutheranen bestrijden dit, want zij leren dat de dopeling daardoor een kind van het verbond wordt. De Christelijke Kerk houdt het ervoor dat waterdoop nodig is tot redding. "Hou op", zegt de Baptist, "Redding is door genade, door geloof; dopen is slechts een uiterlijk teken van een innerlijk werk der genade."

De verwarring wordt nog erger wanneer de discussie erover gaat of kleine kinderen wel of niet moeten worden gedoopt. Presbyterianen en de Gereformeerden zijn het erover eens dat dit behoort te geschieden, terwijl de Baptisten en over het algemeen vele Evangelische, deze praktijk afwijzen en er op staan dat alleen gelovigen deze ceremonie dienen te ondergaan. Verder is men het overal oneens als het gaat over hoe het water daarbij moet dienen-. De Gereformeerden verdedigen de gewoonte van besprenkeling, terwijl de Baptisten en veel Evangelische dit bestrijden omdat zij geloven dat zij uit de Schriften onderdompeling kunnen bewijzen. Veel Methodisten ontkennen beide opvattingen op basis dat in het Oude Testament olie en bloed werd uitgegoten en daarom uitgieten de goede manier is.

De Baptisten, die wellicht de kampioenen zijn als het gaat om de waterceremonie, zijn het onderling zelfs oneens. Dit werd mij enige jaren geleden duidelijk, toen ik nog diende als diaken bij de Baptisten. Iemand uit onze familie, die een positie beklede in de samenkomst, ging verhuizen en wilde in de loop van de tijd zich aansluiten bij de plaatselijke Baptistenkerk in hun omgeving. Tot hun verdriet werd hun echter het lidmaatschap geweigerd. In de nieuwe samenkomst werd vereist, dat zij driemaal onder water zouden gaan: eenmaal in de naam van de Vader, eenmaal in de naam van de Zoon, en eenmaal in de naam van de Heilige Geest.

Wij twijfelen er niet aan of al deze groepen oprecht zijn in hun overtuigingen en het goed bedoelen in het gebruiken van het Woord van God om hun standpunten te bevestigen. Maar er ontbreekt toch iets, want wij weten dat God niet verwarring sticht, en toch heerst er verwarring (1 Cor.14:33). Heeft de Kerk dan iets over het hoofd gezien bij het zoeken naar de waarheid? Verdrietig om het te moeten zeggen, maar zij is de sleutel kwijtgeraakt die het heilig geheimenis ontsluit - namelijk het evangelie van Paulus. De vraag is niet of er wel of geen waterdoop wordt geleerd in Gods Woord; allen stemmen daarmee in. De eigenlijke kwestie is, dient zij in deze bedeling van genade nog te worden toegepast? Zou het mogelijk zijn dat God nooit bedoelde dat water-doop in deze bedeling zou worden toegepast? Dit zou zeker verklaren waarom er zoveel verwarring is in deze zaak.

Om Gods wil en gedachten in soortgelijke zaken te ontdekken onderzochten de Bereaers dagelijks de Schriften, om te zien of deze dingen zo waren. Hun voorbeeld volgend zullen we Hebr.9:10 openslaan.

DE BEDOELING VAN DE WATERDOOP

"Bestaande alleen in spijzen, en dranken, en verscheidene wassingen en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op de tijd der verbetering opgelegd" (Hebr.9:10).

Om te beginnen willen we de bedoeling van de waterdoop bespreken zoals deze werd toegepast. Het thema van Hebr.9 is hoe de Oud Testamentele typen slechts schaduwen waren van de werkelijkheid die wij nu in Christus genieten. De Apostel Paulus leert ons hoe de Wet een aantal verordeningen bevatte die middelen waren om God te aanbidden (Hebr.9:1). Eén van deze verordeningen, onder de Wet op het volk van God gelegd, werd genoemd "verschillende dopen". In een Griekse woordstudie zult u ontdekken dat het woord dopen in de oorspronkelijke taal is, BAPTISMOS. Dienovereenkomstig

openbaart de Heilige Geest door de pen van Paulus, dat waterdoop één van de "verordeningen van de heilige dienst" was. Dit betekent ook, dat in tegenstelling met wat in het algemeen wordt geloofd, het ritueel van de doop niet begon bij Johannes de Doper.

Na het bovenstaande te hebben vastgesteld zullen we nu naar het Oude Testament gaan, waar de Heer één van de eerste waterrituelen noemt.

"Dit nu is de taak, die gij hun doen zult, om hen te heiligen, dat zij Mij het priesterambt bedienen...gij zult Aäron en zijn zonen doen naderen aan de deur van de tent der samenkomst; en gij zult hen met water wassen" (Ex.29:1,4).

God verordende onder de Wet dat de Levieten in het priesterambt werden toegelaten, door hen tot de deur der tent van samenkomst te brengen en te wassen, of te dopen in het openbaar vóór de gehele samenkomst. Voordat zij de heilige dingen van God mochten toedienen was het duidelijk dat zij in het openbaar tot hun functie werden verordend. Voor de rest van de geschiedenis keren we ons echter naar Ex.19:6, waar aan Israel als volk werd beloofd dat zij een koninkrijk van priesters zouden zijn.

"En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israël spreken zult" (Ex.19:6).

Als we zo de loop der tijden langs gaan, vanaf het leven van Mozes tot aan de dagen van Johannes de Doper, zien we dat Johannes Israël opriep tot bekering, opdat zij toeberaid zou worden om dat koninkrijk van priesters te worden, waarnaar reeds 1500 jaren terug werd verwezen. Maar eerst moesten deze gelovige Israëlieten met water gedoopt worden om hen in te leiden in het priesterschap. Dit verklaart ook waarom heel Judea uitging om door Johannes te worden gedoopt. Aangezien dopen door God vereist werd om hun geloof te uiten, werd van hen die de doop afwezen gezegd, dat zij de raad van God tegen zichzelf verwierpen, en zo in hun zonden verloren gingen (Mark.16:16; Luk.- 7:28-30). In dat toekomstige duizendjarig koninkrijk zullen alle Israëlieten priesters zijn in de bediening van de dingen van God - dat is hun eerlijke verwachting.

Sta mij toe te vragen: Ziet u er naar uit om één van de priesters van God te zijn in de vestiging van het duizendjarig koninkrijk op aarde? Als een heiden die in de eerste plaats schrijft aan heidenen in Gods tussengevoegde periode van Genade, is onze hoop om met Christus in de hemelse gewesten te zijn, die lichamelijk zal worden gerealiseerd bij de Opname. Omdat wij leden zijn van het Lichaam van Christus is het bevel om te worden gedoopt om tot een koninkrijk van priesters te behoren, voor ons vandaag niet geldend. Wij zijn een nieuwe schepping in Christus Jezus met een hemelse hoop.

De tweede reden waarom Johannes kwam om te dopen met water was, dat Christus het middelpunt zou worden in de zaken die de mens betreffen.

"En ik kende Hem niet; maar opdat Hij aan Israël zou geopenbaard worden, daarom ben ik gekomen, dopende met het water" (Joh.1:31).

Elke keer dat Johannes bekeerde Israëlieten met water besprenkelde verklaarde hij hun dat de Messias waarover de profeten van ouds gesproken hadden, gekomen en in hun midden was (Ezech.36:25; Jes.52:15). Johannes was de voorloper van Christus die de weg voor Hem toeberaidde, zodat allen van het huis Israël zeker zouden weten dat Jezus de Christus was, de Zoon van God.

Het is zeker dat deze wijze van waterdoop niet kan worden toegepast om de eenvoudige reden, dat Israël als volk terzijde gesteld is in ongelooft, en dat haar Koning wordt afgewezen en nu een Koninklijke Banning is (Rom.11:7,20, -26-32; 1 Petr.2:7,8; Eph.1:20,21).

Uiteindelijk doopte Johannes in de Jordaans om Israël symbolisch van haar zonden te reinigen.

"Johannes was dopende in de woestijn, en predikende de doop der bekering tot vergeving van zonden...en [zij] werden allen van hem gedoopt in de rivier de Jordaan, belijdende hun zonden" (Mark.1:4,5).

Hun onderwerping aan de ceremonie van de doop toonde aan dat zij zondaars waren, schuldig aan breuk van hun verbondsrelatie met de Almacht-tige God. Zij kwamen in menigten om hun zonden te laten afwassen, verlangende met God in het reine te komen. Onder genade heeft de schaduw nu plaats gemaakt voor de werkelijkheid van het volbrachte werk van Christus. Door de openbaring aan Paulus begrijpen wij dat we vergeving van onze zonden hebben door het vergoten bloed van Christus (Rom.3:25; Eph.1:7). Alle oceanen van water in de wereld kunnen dan ook nooit één zonde afwassen. Te leren dat waterdoop vandaag symbolisch zonde afwast is geringschatting van het verdienstelijk werk van Christus op Golgotha.

Iedere gelovige dient nederig te accepteren dat het onmogelijk is om deze geboden tijdens de huidige bedeling van Genade te onderhouden. Laten wij ons eerbiedig onderwerpen aan deze gezegende waarheid.

EEN NIEUWE BEDIENING

"Want Christus heeft mij niet gezonden om te dopen, maar om het evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet vrijdeld worde" (1 Cor.1:17).

Het kind van God zal nooit begrijpen dat waterdoop niet voor vandaag is, tenzij het eerst tot het inzicht komt dat God een nieuw programma heeft ingesteld voor het Lichaam van Christus. Zoals we hebben gezien, staat dit programma bekend als het Geheimenis. Het is door verdergaande openbaringen aan de Apostel Paulus duidelijk gemaakt, dat de verordening van waterdoop achterhaald is door het volbrachte werk van Christus.

Geen wonder dat Paulus verklaart: "Ik dank God, dat ik niemand van ulieden gedoopt heb, dan Krispus en Gajus...Want Christus heeft mij niet gezonden om te dopen," maar om het goede nieuws van Christus, en Die gekruisigd, te verkondigen (1 Cor.1:14-17). Noch Petrus, Jakobus of Johannes, noch iemand anders onder het koninkrijk programma, kon in deze zaak zeggen dat zij "niet gezonden waren om te dopen". Volgens hun programma zou dit hetzelfde zijn alsof zij zouden zeggen, "Ik dank God dat niemand van u gered is". Want de Schriften zelf zetten onder de oude bedeling dopen voort als een vereiste tot redding. Merk op, dat de Heilige Geest in Mark.16:16 verordineert: "Die geloofd zal hebben [dat Jezus is de Zoon van God - Joh.20:32], en gedoopt zal zijn [tot vergeving der zonden - Mark.1:4,5] zal [dan] zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden."

God wil niet dat wij ons geloof stellen op dode werken, die nooit redding bewerken. Integendeel wil Hij dat wij in Christus vertrouwen, die de nieuwe en levende Weg is. Het evangelie van Paulus trekt de sluier over ons verstand weg, zodat we de rijkdommen van Gods Genade beginnen te waarderen, hoe God in Christus de wereld met Zichzelf verzoende. Zoals het lied zo mooi zegt: "Het is al op Golgotha geschied".

Maar, zullen sommigen vragen, "Is water dan geen uitwendig teken van iets wat inwendig plaats vindt?" Ik dacht dit vroeger ook, totdat mijn ogen ge-opend werden voor het feit dat dit nergens in de Schriften wordt geleerd. Zou het niet kunnen zijn dat veel argeloze heiligen de leringen en instellingen van mensen gevolgd zijn? Traditie bindt veel mensen met handen en voeten aan een religieus systeem dat hun verhindert tot de waarheid te komen.

Ons werd verteld, "Maar Paulus werd gedoopt en doopte anderen, waar blijf je dan?!" Paulus besneed ook; zouden wij in de wil van God zijn als wij vandaag religieus zouden besnijden? Zeker niet! Toen begrepen werd dat deze verordening vervuld werd in Christus is daarmee opgehouden, hetgeen een algemeen geaccepteerd feit is (Col.2:11). Paulus stelde zich ook onder een Joodse gelofte. Wie onder ons heeft niet geleerd dat dit met de komst van de genade voorbij is? (Col.2:14). Paulus vertoonde

evengoed wonderen en tekenen. Maar wie zal ontkennen dat deze zijn verdwenen met de voortgang van de tegenwoordige bedeling? (1 Cor.13:10; Col.1:25).

Waarom wil de Kerk voor het grootste deel zo gaarne erkennen dat besnijdenis, Joodse geloften en wondertekenen voorbij zijn met de oude bedeling, maar wel vasthouden aan waterdoop? Het antwoord is erg een-voudig: Het ligt in de natuur van de mens om iets te willen doen. Laten we toch altijd denken aan de gezegende waarheid dat genade de essentie is van redding, zonder ook maar iets te doen (Rom.4:5; Eph.2:8,9; Tit.3:5).

"Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende" (Col.2:14).

De meesten zullen toegeven dat waterdoop een verordening is waarover nauwelijks wordt gedisputeerd. Als dit zo is, en dat geloven wij, dan heeft dat wat Christus op Golgotha volbracht, het ritueel van de waterdoop weggedaan of terzijde geschoven. Wat zou u verkiezen als u moest sterven, een mooie afbeelding van een smakelijk diner of het werkelijke? Dank zij God dat wij feesten met de rijkdommen van Zijn Genade.

IDENTIFICATIE

"Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwheid des levens wandelen zouden (Rom.6:3).

De leer van identificatie is eveneens een unieke aangelegenheid in de Paulinische openbaring. Ons wordt hier in Rom.6 geleerd dat wij "gedoopt zijn in Jezus Christus". Dit is uiteraard onze geestelijke doop in Christus en dan ook de éne doop waarvan in Eph.4:5 sprake is. De bedoeling van deze doop is 99.tweevoudig:

1. Zij plaatst ons in het Lichaam van Christus waar we met Hem één worden. Zo zijn wij dan verbonden aan een organisme dat een gezamenlijke bron van leven heeft, en dat leven is Christus. Omdat we op deze manier geïdentificeerd zijn met Christus, zijn alle gelovigen op deze wijze door dezelfde Geest gedoopt. Allen kunnen uit dezelfde Geest zich laten vullen en allen delen dezelfde hoop, welke is Christus (Gal.2:20; 1 Cor.12:13,27).

2. Wij zijn eveneens geïdentificeerd met Christus' dood, begravenis en opstanding. Toen onze Redder aan het kruis hing werd onze oude mens met Hem gekruisigd. Zijn dood was onze dood. Zo voltrok God een geestelijke besnijdenis aan het kruis, wat precies is wat de apostel zegt, "In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittreking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus" (Col.2:11). Besnijdenis betekent wegsnijden. Toen Christus afgesneden werd op Golgotha, werd het lichaam van onze zonden of de oude mens eveneens afgesneden.

Wat God betreft, werd de oude mens met Christus begraven in het graf van Jozef van Arimathea om nooit meer iets van te horen. En die glorieuze morgen toen Christus uit de doden opstond verrees onze nieuwe mens met Hem. Deze geestelijke doop is Gods werk en heeft absoluut niets te doen met een waterceremonie (Col.2:12,13). Wij zijn volmaakt in Christus tot eer van Zijn glorie!

Omdat dit een positionele waarheid is, hebben wij het recht, ja, de verantwoordelijkheid om God op Zijn Woord te nemen en deze plaats in te nemen en de zegeningen ons toe te eigenen. Als we begrijpen waarin wij ons in Christus' positie verheugen, dan zal dit zich uiten in het verlangen om een goddelijk leven te leiden. Wij dienen onszelf "dood te verklaren voor de zonde, maar levend voor God..."

AMAZING GRACE!

"Amazing grace! how sweet the sound That saved a wretch like me!

I once was lost, but now am found, Was blind, but now I see.

" 'Twas grace that taught my heart to fear,

And grace my fears relieved;

How precious did that grace appear

The hour I first believed!

"Through many dangers, toils and snares,

I have already come;

'Tis grace that brought me safe thus far,

And grace will lead me home." - John Newton

VERBAZENDE GENADE!

"Verbazende genade! Welk lieflijk geluid

Redde mijn hopeloos wrak!

Ik was schier vergaan, maar nu ben 'k gered,

'K was blind maar nu kan ik zien.

Het was genade wat mijn hart deed vrezén,

En genade die mij ervan bevrijdde;

Hoe kostelijk verscheen toch genade

Op 't uur dat ik voor 't eerst geloofde!

"Door veel gevaren, storm en ongeluk

Ben ik reeds heen gekomen;

Het was genade die mij telkens terecht bracht,

En genade die mij thuis zal brengen".

DE PLAATS VAN WONDERTEKENEN EN WATERDOOP

BINNEN DE BEDELINGEN

De waarheden die wij tot dusver hebben behandeld hebben grote invloed op onze wandel als leden van het lichaam van Christus en onze dienst voor Hem, want hoe kunnen we Hem doeltreffend dienen als wij God's boodschap en programma voor de tegenwoordige bedeling niet duidelijk begrijpen?

De bestaande verwarring in de kerken is grotendeels te wijten aan de onwetendheid en zelfs onverschilligheid voor wat betreft deze zaken. veel van Gods mensen proberen Hem vandaag ijverig te dienen, zonder eerst precies te weten wat Hij wenst dat zij zullen doen! Met als gevolg dat zelfs onder hen die oprecht Christus als hun Redder vertrouwen, velen tevergeefs trachten om Zijn koninkrijk op aarde te vestigen, terwijl anderen zoeken naar enkele of alle wonderlijke krachten van Pinksteren, en allen blijven vasthouden aan de inzet van de waterdoop, zonder het eens te zijn wie moet worden gedoopt, of hoe, of waarom.

Wondertekenen en doop verdienen het om uitvoerig behandeld te worden in een apart boek, maar wij moeten ze hier kort behandelen vanwege hun relatie tot het hele bedelingsvraagstuk.

WONDERLIJKE TEKENEN

Het kan niet worden ontkend dat gedurende de aardse bediening van onze Heere en in de Handelingenperiode er overvloedig wonderlijke dingen gebeurden. Nog kan worden ontkend dat zulke manifestaties overvloedig voorkwamen onder leden van het lichaam van Christus uit de heidenen, vóór het einde van de Handelingenperiode.

Sommigen beweren dat alle ware gelovigen van vandaag de wonderlijke krachten van Pinksteren bezitten, omdat onze Heere in Zijn "grote opdracht" uitdrukkelijk zei: "En deze tekenen zullen de gelovigen volgen..." (Mark.16:17,18). Anderen geloven dat aan bepaalde mensen de kracht is gegeven om wonderen te doen, en wonderlijke genezingen in het bijzonder. Ondanks deze claims geeft God vandaag geen wonderlijke krachten aan de mens vandaag. Als de "grote opdracht" met zijn Pinkstertekenen inderdaad in deze tijd zou worden uitgevoerd zou er geen twijfel bestaan over wonderen, want zowel gelovigen als ongelovigen zouden gedwongen worden om de machtige wonderen van de Pinkstertijd te erkennen*/[1] (Hand.3:11; 4:14,16,enz.). Wat betreft aangevoerde bewijzen van bovennatuurlijke krachten van huidige Pinkster "genezers": de Roomse Kerk, de Unity beweging, Christian Science, en anderen die aanspraak maken op wonderbare genezingskrachten, kunnen volstrekt overtuigende "bewijzen" aantonen. Zijn hun krachten dan ook door God gegeven?

WONDEREN EN GEESTELIJKHEID

De gebruikelijke reden die wordt gegeven voor het afwezig zijn van deze krachten is gebrek aan geloof en geestelijkheid. Hadden wij maar het geloof van de eerste gelovigen, zo wordt ons verteld; als wij maar net zo geestelijk waren als zij, dan zouden wij ook deze wonderkrachten bezitten.

Het kan niet worden ontkend, dat zelfs de meest toegewijde gelovige niet kan voldoen aan Gods standaard van geestelijkheid, noch dat er een bijzonder gebrek is aan ware geestelijkheid onder de christenen van vandaag, maar dit verklaart nog niet hun onvermogen om wonderen te doen. Zo'n argument zou alleen in het geval van de Korinthiërs kunnen worden beantwoord. Paulus noemde hen ongeestelijke jonge kinderen (1Kor.3:1), en berispt hen ernstig wegens hun vleselijkheid, vanwege hun "nijd, twist en tweedracht", wegens hun immoraliteit (1Kor.5:1), vanwege hun oneerlijkheid en benadelen van elkaar (1Kor.6:7,8), wegens hun ontrouw in het geven (1Kor.9:11-14), wegens hun zelfzuchtigheid en trots (1Kor.11:21,22) en roept hen toe: "En zijt gij opgeblazen, en hebt niet veel meer leed gedragen" (1Kor.5:2, vgl 4:18).

En toch is deze zelfde Korinthische gemeente tegelijkertijd overvloedig in wonderlijke gaven (1Kor.1:7; 12:8-11; 14:12,18,26). De afwezigheid van deze wonderlijke krachten in de kerk vandaag moet daarom een andere verklaring hebben.

DE BETEKENIS VAN DE TEKENEN

Eerst dient het algemene feit te worden opgemerkt dat in de Oud Testamentische geschiedenis wonderbare verschijnselen plaats vonden in tijden van grote crisis zoals b.v. in gevallen als Mozes en Anron, en van Elia en Elisa.

Ongetwijfeld was de oproep aan Israel om zich te bekeren, vanaf de tijd van Johannes de Doper tot Pinksteren en de tijd waarin Israel Christus kon aannemen, de grootste crisis in Israel geschiedenis tot die tijd.

Ten tweede was door de profeten voorspeld dat er overvloedig wonderen zouden gebeuren als de Messias zou komen (Jes.35:5,6, etc.). Daarom lezen we in Matt.8:16,17):

"En als het laat geworden was, hebben zij velen, van den duivel bezeten, tot Hem gebracht, en Hij wierp de boze geesten uit met het woord, en Hij genas allen die kwalijk gesteld waren;

"OPDAT VERVULD ZOU WORDEN WAT GESPROKEN WAS DOOR JESAJA DEN PROFEET, ZEGGENDE: HIJ HEEFT ONZE ZWAKHEDEN OP ZICH GENOMEN EN ONZE ZIEKTEN GEDRAGEN."

Daarom verklaarde Petrus ook met Pinksteren:

"Gij Israëlitische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een MAN VAN GOD ONDER ULIEDEN BETOOND DOOR KRACHTEN EN WONDEREN EN TEKENEN, die God door Hem gedaan heeft in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet" (Hand.2:22).

Zo schrijft Paulus ook aan de Romeinen dat "Jezus Christus een Dienaar geworden is der besnijdenis...opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaders" (Rom.15:8).

In de derde plaats, dienen we te bedenken dat deze wonderen een speciale betekenis hadden met betrekking tot het uitwerpen van satan, al zolang de overste van deze wereld (Joh.12:31), en de vestiging van het koninkrijk van Christus, want we lezen in 1Joh.3:8:

"...HIERTOE IS DE ZONE GODS GEOPENBAARD, OPDAT HIJ DE WERKEN DES DUIVELS VERBREKEN ZOU."

Vandaar dat onze Heere bij Zijn aanval op het koninkrijk van satan, zei:

"En indien de satan den satan uitwerpt, zo is hij tegen zichzelf verdeeld; hoe zal dan zijn rijk bestaan?"

"MAAR INDIEN IK DOOR DEN GEEST GODS DE DUIVELEN UITWERP, ZO IS DAN HET KONINKRIJK GODS TOT U GEKOMEN" (Matt.12:26,28).

Hiermee in overeenstemming beval de Heere ook de zeventig om in elke stad de betekenis van de wonderen te verklaren die zij daar deden:

"EN GENEEST DE KRANKEN, DIE DAARIN ZIJN, EN ZEGT TOT HEN: HET KONINKRIJK GODS IS NABIJ U GEKOMEN" (Luk.10:9).

In Handelingen is het hetzelfde, want bedenk, dat de Handelingen een verslag is van "wat de Heere Jezus begonnen heeft, beide te doen en te leren", na Zijn opstanding (Hand.1:1,2). De wonderen van de

Pinkstertijd werden gewrocht door de opgestane Christus, zodat Petrus, verwijzend naar een bepaalde gebeurtenis, verklaarde:

"En door het geloof in Zijn Naam heeft Zijn Naam dezen gesterkt, dien gij ziet en kent, en het geloof dat door Hem is, heeft hem deze volmaakte gezondheid gegeven, in uw aller tegenwoordigheid" (Hand.3:16).

"ZO ZIJ U ALLEN KENNELIJK EN HET GANSE VOLK ISRAEL, DAT DOOR DEN NAAM VAN JEZUS CHRISTUS DEN NAZARENER, DIEN GIJ GEKRUIST HEBT, WELKEN GOD VAN DE DODEN HEEFT OPGEWEKT, DOOR HEM, ZEG IK, STAAT DEZE HIER VOOR U GEZOND" (Hand.4:10).

En zoals Christus "bevestigd is geworden door God" door tekenen en wonderen, wordt ons in Hebr.2:3,4 verteld over de "grote zaligheid",

"...Die, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen die Hem gehoord hebben;

"GOD BOVENDIEN MEDEGETUIGDE DOOR TEKENEN EN WONDEREN EN MENIGERLEI KRACHTEN EN BEDELINGEN DES HEILIGEN GEESTES NAAR ZIJN WIL."

Deze "grote zaligheid", die "begonnen zijnde verkondigd is geworden door den Heere", was natuurlijk die van Matt.1:21 en Luk.1:67-77, en betrof de regering van Christus op aarde. En nu werd deze boodschap "bevestigd...van degenen Hem gehoord hebben", zodat Petrus aan Israël de tijden van verkwikking en de wederkomst van Christus aanbood op voorwaarde dat zij berouw zouden hebben en zich tot Hem zouden keren (Hand.3:19,20).

En zo bevestigde God het Messiaschap van onze Heere met machtige tekenen en wonderen, zowel gedurende Zijn aardse bediening als na Zijn hemelvaart.

WONDEREN ONDER DE HEIDENEN

Wat was dan de reden van de wonderlijke gaven onder de heidenen, in het bijzonder onder Paulus' bediening? Ook deze waren indirect verbonden met het Messiaanse koninkrijk.

We moeten niet vergeten dat Paulus, hoewel aan hem een andere bediening en "het evangelie van de genade van God" was toevertrouwd, niettemin de boodschap van Petrus bevestigde en verkondigde en bewees aan de Joden overal dat "Jezus is de Christus", want het aanbod van het koninkrijk, gedaan op Pinksteren, werd niet officieel ingetrokken dan na Hand.28:28. Het is dan ook niet vreemd dat deze wonderlijke bevestigingen van de rechten van Christus' koninkrijk voortduurden tot aan dat tijdstip.

Wij moeten ons ook de geïnspireerde verklaring herinneren dat "de Joden een teken verlangen" (1Kor.1:22). Zij konden zeggen dat het nieuwe programma van God was omdat Paulus al "de merktekenen van een apostel" had (2 Kor.12:11,12) en dat de heiden-gelovigen ook wonderlijke krachten bezaten. Zelfs voordat Paulus naar de heidenen ging, was Petrus tot het eerste heidense gezin gezonden om aldus te worden overtuigd. Let op het verslag hierover:

"En de gelovigen die uit de besnijdenis waren, zovelen als er met Petrus waren gekomen, ontzetten zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd,

"WANT ZIJ HOORDEN HEN SPREKEN MET VREEMDE TALEN, EN GOD GROOT MAKEN..." (Hand.10:45,46).

WONDERBARE GAVEN TERUGGENOMEN

Met de terzijdestelling van Israel waren zij niet langer noodzakelijk, en de latere brieven van Paulus erkennen zelfs zulke gaven als niet aan de orde zijnde.

Inderdaad maakt de apostel in zijn eerste brief aan de Korinthiërs duidelijk, dat hun wonderbare krachten zouden worden ingetrokken:

"DE LIEFDE VERGAAT NIMMERMEER; MAAR HETZIJ PROFETIEEN, ZIJ ZULLEN TENIETGEDAAN WORDEN; HETZIJ TALEN, ZIJ ZULLEN OPHOUDEN; HETZIJ KENNIS, ZIJ ZAL TE NIET GEDAAN WORDEN" (1Cor.13:8).

Paulus bedoelde zeker niet dat bovennatuurlijke voorspellingen niet zouden uitkomen, noch dat mensen zouden ophouden met spreken of kennen. Hij verwees naar de wonderbare gaven van profetie, tongen en kennis. Deze zouden worden "te niet gedaan".

"EN NU BLIJFT GELOOF, HOOP EN LIEFDE , DEZE DRIE; DOCH DE MEESTE VAN DEZE IS DE LIEFDE" (1Cor.13:13).

Wat betreft de genezingswonderen: zij die door de Heere en Zijn volgelingen waren genezen zouden zeker in het koninkrijk binnen gegaan zijn en zijn blijven leven, als het koninkrijk zou zijn gevestigd, maar nu Israël Christus en Zijn heerschappij afwees, stierven al degenen die genezen waren. Het kwam dus niet omdat onze Heere zou hebben gefaald dat degenen die genezen waren niet gezond en in leven bleven; het kwam omdat het koninkrijk was afgewezen en "deze tegenwoordige boze tijd" vat kreeg op de wereld.

In de eerste brieven van Paulus is voldoende bewijs dat de gave van genezing reeds werd teruggenomen, want hij zegt:

"WANT WIJ WETEN, DAT HET GANSE SCHEPSEL TEZAMEN ZUCHT EN TEZAMEN ALS IN BARENSNOOD IS TOT NU TOE.

"EN NIET ALLEEN DIT, MAAR OOK WIJZELVEN, DIE DE EERSTELINGEN DES GEESTES HEBBEN, WIJ OOK ZELVEN, ZEG IK, ZUCHTEN IN ONSZELVEN, VERWACHTENDE DE AANNEMING TOT KINDEREN, NAMELIJK DE VERLOSSING ONZES LICHAAMS" (Rom.8:22,23).

"WANT OOK IN DEZEN (TABERNAKEL) ZUCHTEN WIJ, VERLANGENDE MET ONZE WOONSTEDEN DIE UIT DEN HEMEL IS, OVERKLEED TE WORDEN" (2Cor.5:2).

Voeg hierbij dan nog zulke passages als de volgende:

"maar hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag" (2Cor.4:16), "... zo is mij gegeven een scherpe doorn in het vlees...opdat ik mij niet zou verheffen" (2Cor.12:7), "En ik was bij ulieden in zwakheid en in vreze en in veel beving" (1Cor.2:3), "En gij weet, dat ik u door zwakheid des vleeses het Evangelie de eerste maal verkondigd heb" (Gal.4:13), "Wie is er zwak, dat ik niet zwak ben?" (2Cor.11:29), "Epafroditus...is ook krank geweest tot nabij den dood; maar God heeft Zich zijner ontfermd" (Phil.2:25,27), "Trofimius heb ik te Milete krank gelaten" (2Tim.4:20), "gebruik een weinig wijn, om uw maag en uw menigvuldige zwakheden" (1Tim.5:23).

ROEMEN IN ZWAKHEDEN

De gave van genezing werd dus teruggenomen toen Paulus zijn eerste brieven schreef. God gaf er echter iets beters voor terug, want wij zijn "gezegend met alle geestelijke zegening in de hemel" (Efeze 1:3). Onze hoge en heilige roeping, onze volmaakte positie in Christus, onze geestelijke rijkdom, zouden ons inderdaad opgeblazen kunnen maken, ware het niet dat God toeliet dat we worden bezocht met lichamelijke zwakheden (2Kor.12:7). Intussen verzekert Hij ons: "Mijn genade is u genoeg, want Mijn

kracht wordt in zwakheid volbracht" (2Kor.12:9). Aldus bewerken deze zwakheden zegeningen en dienen om ons nader tot God te trekken. Daarom zegt de apostel Paulus vervolgens :

"ZO ZAL IK DAN VEEL LIEVER ROEMEN IN MIJN ZWAKHEDEN, OPDAT DE KRACHT VAN CHRISTUS IN MIJ WONE. "DAAROM HEB IK EEN WELBEHAGEN IN ZWAKHEDEN, IN SMAADHEDEN, IN NODEN, IN VERVOLGINGEN, IN BENAUWDHEDEN, OM CHRISTUS' WIL; WANT ALS IK ZWAK BEN, DAN BEN IK MACHTIG" (2Kor.12:9,10).

WATERDOOP

Waterdoop wonderen en tekenen behoren beiden tot de zgn. "grote opdracht" (Matt.28:19, Mark.16:16-18, Hand.1:8), maar vreemd genoeg, veel geestelijke leiders die hun leden wegens spreken in tongen, of wonderen excommuniceren, houden sterk vast aan de praktijk van waterdoop. Het lijkt er wel op, dat als de "grote opdracht" voor ons zou zijn vandaag, de Pinkstermensen consequenter zijn dan de grote meerderheid van hun fundamentalistische broeders in deze zaak. Laat ons dan hier, in het kort, de betekenis vanuit de bedelingen van de waterdoop en de heerlijkheid van de "ne doop" van de tegenwoordige bedeling aanwijzen.

Bij al de verdeeldheid en verwarring die is ontstaan in de kerken over het onderwerp van de doop, werd hierbij het voornaamste probleem bijna geheel over het hoofd gezien. Die vraag is niet waar wij waterdoop in de Schrift vinden, of wie gedoopt moet worden, of hoe. De allereerste vraag die ons aangaat is: moeten wij nu waterdoop toepassen? Is dit opgenomen in Gods programma voor de tegenwoordige bedeling?*/[2]

Indien de geestelijke leiders van de voorbije eeuwen, in plaats van verwickeld te raken in minder belangrijke vragen, zich eerst deze vraag hadden gesteld zou veel onenigheid en hartzeer zijn vermeden.

WATERDOOP EN HET MESSIAANSE

KONINKRIJK

We hebben reeds gezien dat de beginboodschap van de Nieuw Testamentische Schriften is: "Bekeert u; want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen" (Matt.3:2). Deze boodschap werd eerst verkondigd door Johannes de Doper aan Israel en later ook door onze Heere (Matt.4:17) en Zijn twaalf apostelen (Matt.10:5-7). De verkondiging van deze boodschap en de resultaten daarvan zijn weergegeven in de "vier Evangelien".

Het feit dat dit koninkrijk nu werd verkondigd als "nabij gekomen", geeft aan dat het voorzegd en verwacht was, en dat was het ook.

Onder het Oude Verbond had God beloofd:

"Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijne;

"En gij zult Mij EEN PRIESTERLIJK KONINKRIJK, en EEN HEILIG VOLK zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israels spreken zult" (Ex.19:5,6).

Totdat zij Gods stem werkelijk gehoorzaamden, waren alleen bepaalde mensen in Israel apart gezet als priesters, maar in verband met de komst van de Messias en de bekering van geheel Israel, beloofde God dat zij later inderdaad een heel volk van priesters zouden worden, door wie de heidenen tot God zouden naderen:

"DOCH GIJLIEDEN ZULT PRIESTERS DES HEEREN HETEN, MEN ZAL U DIENAREN ONZES GODS NOEMEN..." (Jes.61:6).

Het eerste ritueel dat moest geschieden bij de inwijding van de priester in zijn ambt was zijn wassing met water (Ex.29:4). Dit sprak van zijn noodzaak tot reiniging voordat hij in Gods nabijheid kon naderen. Vandaar dat toen Johannes predikte dat het koninkrijk nabij gekomen was, waarin heel Israël als priesters voor God zou staan, hij bekering en waterdoop verlangde tot vergeving der zonden (Mark.1:4).*/[3]

Dat de doop van Johannes verband hield met de openbaring van Christus aan Israël kan niet worden ontkend, want Johannes zei zelf:

"EN IK KENDE HEM NIET; MAAR OPDAT HIJ AAN ISRAËL GEOPENBAARD ZOU WORDEN, DAAROM BEN IK GEKOMEN EN DOPENDE MET HET WATER" (Joh.1:31).

Let op, Johannes doopte het volk "tot vergeving der zonden". Dit was dan ook niet veranderd na de opstanding van Christus, want met Pinksteren bood Petrus Israël de wederkomst van Christus en de tijden van verkoeling aan, hen opnieuw oproepende om zich te "bekeren en gedoopt te worden...tot vergeving der zonden" (Hand.2:38)**/[4]. Dit was in strikte gehoorzaamheid aan de opdracht die hem door de verrezen Heere was gegeven, waarin uitdrukkelijk werd gesteld, dat "Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden (Mark.16:16)*/[5].

Zoals met de wondertekenen, begon het intrekken van dit programma met Israël afwijzing van haar opgestane Messias en de roeping van Paulus om het evangelie van God's genade te verkondigen. En, zoals met de wondertekenen, werd dit deel van het programma niet ineens ingetrokken. Zelfs na de roeping van Paulus ging God enige tijd voort met het uitstrekken van Zijn handen naar een ongehoorzaam en tegensprekend volk (Rom.10:21). Het intrekken begon echter niet eerder dan na Saul's bekering. Toen werd Petrus naar de eerste heidense familie gezonden opdat zijn prediking zou worden onderbroken, en tot verbazing van degenen die bij hem waren werden deze heidenen gered en ontvingen de Heilige Geest los van de waterdoop (Hand.10:44-46). De trouwe Petrus doopte hen toen, zo te zeggen, vanwege de rechte gang van zaken, maar de intrekking van het programma van de "grote opdracht" is duidelijk. De praktijk van de waterdoop duurde hierna nog enige tijd voort, omdat Christus nog steeds aan Israël werd verkondigd.

PAULUS EN DE "NE DOOP"

Maar in de bediening van Paulus, waarmee de rest van het boek Handelingen gevuld is, wordt waterdoop nimmer verlangd tot vergeving van zonden. Klaarblijkelijk verving toen een andere opdracht die, welke aan de elf gegeven was $\nu\eta\rho$ de Hemelvaart van onze Heere.

Het is tekenend dat Paulus sommigen doopte**/[6], en dit vermeldt in zijn eerste brief aan de Korinthiërs, en dat hij tegelijk verklaart blij te zijn dat hij zo weinigen van hen gedoopt heeft en vervolgt:

"WANT CHRISTUS HEEFT MIJ NIET GEZONDEN OM TE DOPEN, MAAR OM HET EVANGELIE TE VERKONDIGEN; NIET MET WIJSHEID VAN WOORDEN, OPDAT HET KRUIS VAN CHRISTUS NIET VERIJDELD WORDE.

"WANT HET WOORD DES KRUISES IS WEL DENGENEN DIE VERLOREN GAAN, DWAASHEID; MAAR ONS, DIE BEHOUDEN WORDEN, IS HET EEN KRACHT GODS" (1Cor.1:17,18).

Het is ook belangrijk dat Paulus, de apostel der heidenen en dienaar van het lichaam van Christus ons NOOIT, IN GEEN VAN ZIJN BRIEVEN, BEVEELT OF VERMAANT OM GEDOOPT TE WORDEN MET WATER.

In zijn latere brieven, geschreven na de terzijdestelling van Israël, verklaart hij nadrukkelijk dat er nu slechts "N DOOP" is (Ef.4:5). Deze doop is de handeling van de Heilige Geest waarbij de gelovigen "n gemaakt worden met Christus in Zijn dood, begrafenissen en opstanding (Rom.6:3-4, Gal.3:26,27, Kol.2:9-

12), en zo tevens leden worden gemaakt van het "ne lichaam", "het lichaam van Christus" (1Kor.12:13,27, Gal.3:26-28).

Als gelovigen, in het bijzonder geestelijke leiders, de "ne doop" waardoor de "ne Geest" ons tot het "ne lichaam" doopt, beter zouden verstaan, dan zouden wij onze eenheid in Christus veel blijmoediger beleven. Wij worden inderdaad vermaand om ons te benaarstigen de eenheid van de Geest te "bewaren" of te behouden, daarbij in gedachten houdend dat er maar "'n lichaam...''n Geest...''n hoop...''n Heere, ''n geloof, ''n doop, ''n God en Vader is..." (Ef.4:3-6).

Een ding is zeker: de bijbelstudent die bereid is vooropgezette kennis en menselijke tradities opzij te zetten, en de Schrift met betrekking tot deze "ne doop" met open hart te onderzoeken, zal aanzitten aan een echt feestmaal van geestelijk goede zaken.